

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/109/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6413010192
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavoj Sendecký
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6413010192.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Slavoj Sendeckého a sudcov JUDr. Jozefa Ryanta a JUDr. Jána Deáka, v trestnej veci obžalovaného D.. J. J. pre prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. b) Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 18. októbra 2017 prejednal odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu v Žiari nad Hronom zo dňa 20.07.2017 sp. zn. 3T/44/2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného D.. J. J. **z a m i e t a.**

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu v Žiari nad Hronom zo dňa 20.07.2017 sp. zn. 3T/44/2013 bol obžalovaný D.. J. J. uznaný za vinného z prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. b) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 14.12.2012 v čase okolo 18:00 h po tom, čo v rokovacej miestnosti Obecného úradu V. B., okres B. V. ako poslanec obecného zastupiteľstva na jeho zasadnutí slovné útočil na niektorých prítomných a po skončení zasadania obecného zastupiteľstva pri vychádzaní z rokovacej miestnosti, počas rozhovoru so starostom obce Q. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. B. 2, s ktorým si vysvetľoval prerokované body zasadnutia, začal mu svojvoľne tykať, rukou ho odtlačil cez dvere východu zo zasadacej miestnosti na chodbu, kde ho udrel päšťou pravej ruky do oblasti tváre, pričom mu spôsobil pohmoždenie hlavy v oblasti tváre vľavo a poranenie sliznice úst vľavo s dobou práceneschopnosti do 7 dní a potom z miesta činu odišiel.

Za to mu bol uložený podľa § 323 ods. 1 Tr. zák., za použitia § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu určil skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému Q. Z., nar. XX.XX.XXXX v B. V., trvale bytom V. B. 2, okres B. V. spôsobenú škodu vo výške 78,60 Eur.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný D.. J. J.. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že s rozhodnutím prvostupňového súdu sa nemôže stotožniť, pretože on sa žiadnej trestnej činnosti, ktorú mu kládla obžaloba za vinu, nedopustil. Podľa jeho názoru sa súd prvého stupňa nevysporiadal s rozpornými skutočnosťami, najmä s výpoveďou svedka V., ktorý počas konania uviedol tri verzie, ako malo dôjsť podľa neho ku skutku. Nevysporiadal sa ani so skutočnosťou, ako a akým spôsobom sa mal poškodený dostať na chodbu, kde sa podľa neho stal incident. Ďalej dodal, že v priebehu hlavného pojednávania skutkové okolnosti uvádzané v obžalobe neboli riadne preukázané, poukázal na rozpory vo svedeckých výpovediach tých svedkov, na ktorých poukazuje obžaloba, najmä svedecké výpovede svedka V., svedka B., svedkyne B.. Podľa jeho názoru je potrebné vychádzať aj z ďalších svedeckých výpovedí, ktoré jednoznačne preukazovali jeho obranu, na ktoré poukázal jeho obhajca v rámci záverečnej reči. V tomto prípade poukázal na rozporné

tvrdenia svedka V. s výpoveďou poškodeného Z., najmä v súvislosti s jeho trestným oznámením zo dňa 14.12.2012, čo sa týka priebehu udalostí, ktoré sa mali odohrávať dňa 14.12.2012 v čase o 18.00 hod. na Obecnom úrade v obci V. B.. Z týchto dôkazov jednoznačne nevyplývalo, že by na tvári poškodeného mali svedkovia vidieť viditeľné zranenia, práve naopak bolo potvrdené, že poškodený nemal na tvári žiadne stopy po poranení. Čo sa týka samotného skutku, trval na vyjadreniach, ktoré podal pri vyšetrovaní v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní. Keď on opúšťal miestnosť, v ktorej sa konalo OZ, sám poškodený mu bránil v jeho odchode, a to tým spôsobom, že sa mu postavil do dverí a pýtal sa, prečo odchádza. Jednoducho ho chcel len provokovať. On ho odsunul a prešiel popri ňom na chodbu, kde ho on mal nasledovať. Poškodený vypovedal tak, že ho mal násilne odsotiť z miestnosti do dverí, čo však nie je pravda a tieto tvrdenia nevyplývajú ani z výpovedí vypočutých svedkov. Okrem toho poškodený vypovedal, že ho mal päťou udrieť rukou do oblasti líca, pričom dodal, že počas tohto útoku vychádzali z miestnosti aj ďalší poslanci, teda sa nachádzali pri dverách, kde mali vidieť, ako on na neho zaútočil. Zo všetkých vypočutých svedkov toto však uviedol len jeden svedok, a to svedok U. V.. Poslanec B., ktorý vychádzal ešte pred ním, takýto útok nevidel, pričom poškodený vo výpovedi tvrdil, že na chodbu vychádzali až traja poslanci, a to svedok B., svedok V. a svedok O.. Svedkyňa B. zase tvrdila, že keď vyšla po hlasnej vrave na chodbu, stál tam len poškodený a ona a nenachádzali sa tam žiadni poslanci, teda ani on sám, pričom dvere do zasadacej miestnosti boli privreté. Poškodený vypovedal, že mal pomliaždenú vnútornú stranu líca, ale podľa jeho názoru na takýto následok je potrebná veľká intenzita úderu, po ktorej by bolo možné spozorovať aj následky. Tiež poukázal aj na skutkovú vetu, z obsahu ktorej vyplýva, že skutok sa mal odohrať v čase o 18.00 hod., pričom z uznesenia o vznesení obvinenia vyplývalo, že skutok sa odohral o 18.30 hod. On sa však tesne pred 18.30 hod. už v budove nenachádzal, ale bol v kostole v obci V. B..

Vyslovil presvedčenie, že doplnené dokazovanie neodstránilo rozpory v jeho prípade. Pri spáchaní vyššie uvedeného trestného činu zákon vyžaduje úmyselné zavinenie, on ako poslanec OZ nenapadol starostu obce a nemal to ani nikdy v úmysle. V žiadnom prípade nesledoval úmysel pôsobiť na starostu pre jeho výkon právomoci. Je pravda, že s niektorými starostovými krokmi súvisiacimi s činnosťou obce sa nestotožnil.

Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol odvolaciemu súdu zrušiť napadnutý rozsudok a rozhodnúť v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por., teda ho oslobodiť spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Tr. por. Na verejnom zasadnutí obhajca obžalovaného predniesol návrh v súlade s písomným vyhotovením odvolania.

Krajský prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť, pretože rozhodnutie prvostupňového súdu považoval za správne a zákonné.

Obžalovaný uviedol, že podľa jeho názoru sa skutok nestal a celá táto kauza je vykonštruovaná voči jeho osobe. Vyslovil názor, že sudca sa nevysporiadal s rekonštrukciou, ktorá bola uskutočnená a neboli v tejto veci uskutočnené ani konfrontácie. V prípade, ak by bola trestná vec vrátená okresnému súdu, navrhol, aby sa týmito skutočnosťami súd prvého stupňa vysporiadal.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací nezistil dôvod na zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 alebo 3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku a správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Odvolací súd postupom uvedeným v citovanom ustanovení zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená, proti výrokom, proti ktorým odvolanie podať mohla a urobila tak v lehote ustanovenej v zákone, pričom zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Podľa názoru krajského súdu skutkové zistenia súdom prvého stupňa sú správne a zodpovedajú dokazovaniu, ktoré bolo vykonané na hlavnom pojednávaní. Súdom prvého stupňa pri zachovaní kontradiktórnosti konania vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy potrebné pre zákonné rozhodnutie o obžalobe, ktorá bola na obžalovaného D.. J. J. podaná. Dôkazy vyhodnotil jednotlivo, ako i v celom súhrne, logicky a zároveň podrobne a presvedčivo odôvodneným spôsobom,

ktorému z hľadiska pravidiel stanovených pri hodnotení dôkazov tak, ako sú uvedené v § 2 ods. 12 Tr. por., nemožno nič vytknúť.

V dôvodoch napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. súd prvého stupňa podrobne, ale aj presvedčivo a v neposlednom rade aj vyčerpávajúcim spôsobom rozviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a z akých dôvodov a prečo obžalovaného D.. J. J. uznal vinným z prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. b) Tr. zák.

Odvolací súd zdôrazňuje, že odôvodnenie prvostupňového rozhodnutia je presvedčivé a aj vyčerpávajúce a preto nie je potrebné opakovať dôvody, ktoré viedli súd prvého stupňa k tomu, aby obžalovaného uznal vinným z protiprávneho konania.

K dôvodom odvolania obžalovaného odvolací súd uvádza nasledovné:

V prvom rade je potrebné zdôrazniť, že prednesená obhajoba obžalovaného pred odvolacím súdom je v podstate tá istá, ktorou argumentoval aj v rámci hlavného pojednávania na prvostupňovom súde a s ktorou sa súd prvého stupňa požadovaným spôsobom aj vysporiadal.

Ak obžalovaný spochybňoval výpoveď poškodeného Q. Z., ako aj svedka U. V., výpovede týchto svedkov sa v podstatných bodoch zhodujú a neexistuje žiadny relevantný dôkaz, ktorý by túto skutočnosť spochybnil. Z obsahu týchto výpovedí jednoznačne vyplýva, že obžalovaný nielenže fyzicky napadol poškodeného, ale že to urobil tesne po tom, ako bolo OZ ukončené a na ktorom sa názorovo obžalovaný s poškodeným nezhodli.

Svedok U. V., či už v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní zotrval na tom, že na vlastné oči videl, ako obžalovaný udrel poškodeného do oblasti tváre, čo bolo neskôr potvrdené aj lekárskou resp. chirurgickou správou, čo skonštatovali na hlavnom pojednávaní aj F. M. E. a F. B. X.. Do týchto dôkazov zapadla aj výpoveď svedka F. B., ktorý počul v momente incidentu výkrik „au“, a to od miesta, kde v tom čase stáli obžalovaný a poškodený. Z obsahu výpovede svedka D.. H. O. možno zistiť, že uvedenému svedkovi mal poškodený krátko na to oznámiť, že obžalovaný ho napadol resp. doslova uviedol, že obžalovaný mu mal jednu pustiť. Aj keď svedok X. O. priebeh skutku nevidel, potvrdil, že pri návrate poškodeného z chodby si tento držal ľavé líce a popritom mu mal povedať, že obžalovaný ho udrel.

Na základe týchto dôkazov, ako aj tých, na ktoré poukázal súd prvého stupňa, ani odvolací súd nemal žiadne pochybnosti o tom, že skutok sa stal takým spôsobom, ako je to uvedené vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku, teda že obžalovaný použil voči poškodenému - starostovi Obce V. B. násilie, pre jeho výkon právomoci verejného činiteľa, čím naplnil skutkovú podstatu prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. b) Tr. zák.

Námietky, na ktoré poukázal obžalovaný v odôvodnení odvolania odvolací súd vyhodnotil ako účelové so snahou vyhnúť sa trestnej zodpovednosti.

Keďže odvolanie obžalovaného smerovalo aj do výroku o treste, odvolací súd sa touto skutočnosťou zaoberal a k týmto skutočnostiam uvádza nasledovné.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/>> trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 2 Tr. zák. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/>> páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 3 Tr. zák. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/>> trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/>>, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 36 písm. j) Tr. zák. poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel' viedol pred spáchaním trestného činu riadny život.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/>> pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 3 Tr. zák., ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd môže podmienene odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky, ak vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. pri povolení podmienene odkladu výkonu trestu odňatia slobody určí súd skúšobnú dobu na jeden rok až päť rokov. Skúšobná doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.

Podľa § 323 ods. 1 písm. b) Tr. zák. kto použije násilie pre výkon právomoci verejného činiteľa, potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až päť rokov.

Zo spisového materiálu možno zistiť, že u obžalovaného neexistuje žiadna priťažujúca okolnosť, existuje len jedna poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm. j) Tr. zák. Na základe týchto skutočností potom trest, ktorý uložil súd prvého stupňa obžalovanému vo výmere 12 mesiacov, výkon ktorého mu podmienene odložil na skúšobnú dobu 18 mesiacov podľa názoru odvolacieho súdu zohľadňuje tak individuálnu ako aj generálnu prevenciu a je potrebný na to, aby obžalovaný v budúcnosti viedol riadny život.

Správny bol aj výrok prvostupňového súdu, ktorým obžalovanému v zmysle § 287 ods. 1 Tr. por. uložil povinnosť nahradiť poškodenému Q. Z., nar. XX.XX.XXXX v B. B., trvale bytom V. B. 2, okres B. V., spôsobenú škodu vo výške 78,60 Eur.

Keďže odvolanie obžalovaného dôvodné nebolo, odvolací súd ho v zmysle § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon ďalší riadny opravný prostriedok nepripúšťa.